

Pääasian asianosaiset

Kantajat: "CHEZ Elektro Bulgaria" AD (C-427/16) ja "FrontEx International" EAD (C-428/16)

Vastaajat: Yordan Kotsev (C-427/16) ja Emil Yanakiev (C-428/16)

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että pääasioissa kyseessä olevan kaltainen kansallinen säännöstö, jossa yhtäältä ei sallita asianajajan ja tämän asiakkaan sopia Vissh advokatski savetin (ylin asianajajaneuvosto, Bulgaria) kaltaisen asianajajien ammattijärjestön antamassa asetuksessa vahvistettua vähimmäismäärää pienemmästä palkkiosta sillä uhalla, että kyseinen asianajaja voi joutua kurinpitomenettelyyn, ja jossa toisaalta ei sallita tuomioistuimen määrätä tätä vähimmäismäärää pienemmän palkkiomäärän korvaamisesta, voi rajoittaa kilpailua sisämarkkinoilla SEUT 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on varmistettava, onko tällainen säännöstö sen konkreettisiin soveltamissäännöksiin nähden tosiasiallisesti legitimiin tavoitteiden mukainen ja jäävätkö näin asetetut rajoitukset siihen, mikä on tarpeen näiden legitimiin tavoitteiden toteuttamisen varmistamiseksi.
- 2) SEUT 101 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan ja asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamisesta 22.3.1977 annetun neuvoston direktiivin 77/249/EY kanssa, on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasioissa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka nojalla kansallinen tuomioistuin voi määrätä asianajopalkkioiden korvaamisesta oikeushenkilöille tai itsenäisille elinkeinonharjoittajille, jos niitä puolustaa oikeudellinen neuvonantaja.
- 3) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 78 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasioissa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka nojalla arvonlisävero on erottamaton osa rekisteröityjen asianajajien palkkioita, jos sen vaikutuksena on näiden palkkioiden kaksinkertainen arvonlisäverotus.

(¹) EUVL C 371, 10.10.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15.11.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – Entertainment Bulgaria System EOOD v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia

(Asia C-507/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Direktiivi 2006/112/EY — 168 artiklan a alakohta, 169 artiklan a alakohta, 214 artiklan 1 kohdan d ja e alakohta sekä 289 ja 290 artikla — Aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa maksettavan tai maksetun arvonlisäveron vähennyskelpoisuus — Aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa muissa jäsenvaltioissa toteutetut liiketoimet — Verosta vapauttamista koskeva järjestelmä siinä jäsenvaltiossa, jossa vähennysoikeutta käytetään)

(2018/C 022/18)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Entertainment Bulgaria System EOOD

Vastaaja: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettua neuvoston direktiiviä 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.2009 annetulla neuvoston direktiivillä 2009/162/EU, on tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta verovelvollista estetään vähentämästä arvonlisäveroa, jonka se on tuossa jäsenvaltiossa velvollinen maksamaan tai maksanut muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden verovelvollisten sille suorittamista palveluista, joita se on käyttänyt palvelujen suorituksiin muissa jäsenvaltioissa kuin kotipaikkajäsenvaltiossaan, kun vähennysoikeuden epäämisen perusteena on se, että kyseinen verovelvollinen on rekisteröity arvonlisäverotarkoituksessa direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/162, 214 artiklan 1 kohdan d tai e alakohdan nojalla. Direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/162, 168 artiklan a alakohtaa ja 169 artiklan a alakohtaa on sitä vastoin tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä lainsäädännölle, jossa kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta verovelvollista, johon sovelletaan siellä verovapautusjärjestelmää, estetään käyttämästä oikeutta vähentää arvonlisävero, jonka se on tuossa jäsenvaltiossa velvollinen maksamaan tai maksanut muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden verovelvollisten sille suorittamista palveluista, joita se on käyttänyt palvelujen suorituksiin muissa jäsenvaltioissa kuin kotipaikkajäsenvaltiossaan.

(¹) EUVL C 441, 28.11.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.11.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Supremo – Espanja) – Josefa Rico Gil ja Antonio Ferrándiz González v. Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Asia C-547/16) (¹)

(Kilpailu — SEUT 101 artikla — Yritysten väliset sopimukset — Huoltoasemia pitävien yritysten ja öljy-yhtiöiden väliset liikesuhteet — Pitkäaikainen polttoaineiden yksinostosopimus — Päätös, jossa Euroopan komissio määrää yrityksen sitoumukset velvoittaviksi — Komission sitoumuksia koskevan päätöksen sitovuus kansallisiin tuomioistuimiin nähden — Asetuksen (EY) N:o 1/2003 9 artiklan 1 kohta ja 16 artiklan 1 kohta)

(2018/C 022/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Josefa Rico Gil ja Antonio Ferrándiz González

Vastapuoli: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Tuomiolauselma

[SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 16 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että Euroopan komission saman asetuksen 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti tietyistä yritysten välisistä sopimuksista tekemä sitoumuksia koskeva päätös ei ole esteenä sille, että kansalliset tuomioistuimet tutkivat, ovatko nämä sopimukset kilpailusääntöjen mukaisia, ja tilanteen mukaan toteavat sopimukset pätemättömiksi SEUT 101 artiklan 2 kohdan nojalla.

(¹) EUVL C 22, 23.1.2017.